

Земля Горить під Ногами Фашистської Польщі!

ПОЛЬЩА ЗАДУШУЄТЬСЯ В ОБНЯТТЯХ ЖОРСТОНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ КРИЗИ

Ювілей не завжди приємна штука. В цьому переконались редактори "Кур'єра Віленського" коли довелось святкувати 17 роковини "чуда над Віслою" — битви під Варшавою 1920 року. "Треба подумати, — пише "КВ", — на скільки протягом минулих 11 років змінились там вони, і на скільки тут — ми. На жаль, вони домоглися величезних наслідків. Як тоді, так і тепер, ми займаємо найбільше небезпечний бастион і земля горить під нашими ногами. Зима, що наближається, буде для нас вирішальною".

Читачеві не важко догадатися, про кого мова мовиться, що "вони" — це СРСР, а "ми" — це буржуазна Польща. Навіть класова знесищеність не може задукувати безперечних фактів: більшовицьких темпів соціалістичного будівництва у нас та справді "американських" темпів господарської кризи й занепаду не лише в Польщі, а й у всьому капіталістичному світі. Щодо Польщі, то вона, як найслабша ланка капіталістичної системи, засвоєла ці американські темпи ще краще за саму Америку. Це показує стан народного господарства в Польщі.

Загальний індекс промислової продукції в Польщі в липні 1931 року показує падіння до 71,8% рівіня продукції 1928 р. В окремих галузях, як металургія та машинобудівництво, продукція впала протягом останніх двох років наполовину. Криза промислової продукції впала б ще нижче, коли б не радянські змовлення та не політика демпінгу, що її застосовує польський уряд в зовнішній торгівлі і наслідком якої польська нафта, наприклад, продається за кордоном на 76%, а цукор на 82% нижче за ціни на польському внутрішньому ринку.

Безробіття, повне або часткове, охопило половину робітників. Свіжі телеграми з Польщі сповіщають про нові звільнення робітників у металургійній промисловості Шлезьку. Варшавський магістрат звільнив 1,120 робітників, що працювали на громадських роботах.

Перспективи на найближчий час не кращі. Падіння фунта стерлінгу дуже обтяжує вдарено по польській вугільній про-

мисловості, в якій 87 тисяч гірників працюють на експорт. Англійське вугілля починає енергійно витіснити польське з північно-європейських ринків, захоплених Польщею підчас страйки англійських гірників 1926 року.

Польська зовнішня торгівля постійно зменшується. Коли 1928 р. загальна сума зовнішньої торгівлі становила 5,870 мільйонів злотих, то 1930 р. вона впала до 4,679 мільйонів злотих, а за першу половину 1931 р. до 1,755 мільйонів злотих. Тобто, за роки кризи зовнішня торгівля Польщі зменшилася на 40%.

Промислова криза і зменшення зовнішньої торгівлі та спад сільсько-господарських цін на світовому ринку посилюють аграрну кризу, яка в Польщі була ще до початку промислової кризи. Ціни на сільсько-господарську продукцію на польському ринку впали до того, що **виторг не покриває витрат на виробництво.** Не зважаючи на зменшення врожая харчових культур цього року на 25%, ціни не перестають падати. Звужуються закордонні ринки збуту, падає споживання всередині країни. Ціни на худобу дійшли в окремих місцевостях до того, що селянин одержує за корову 70 злотих, а за телу 30 злотих.

Причини господарської кризи в Польщі ті самі, що й в інших капіталістичних країнах. Але причина особливої гостроти польської кризи полягає в зовнішній і внутрішній політиці польського фашизму. Лийтмотив польської зовнішньої політики — це імперіалістична експансія на схід, її ідеал — вершити суцільну колективізацію та успішно ліквідувати на цій базі куркульство як класу. На 1 листопада 1931 року в УСРР колективами охоплено 70% селянських господарств; 73% орної землі; 197 районів цілком колективізовано і навіть на Поліссі, що досі відстає, досягнуто понад 40% колективізації бідняцько-середняцьких господарств; на ґрунті правильного здійснення ленінської національної політики, чимало піднесено господарську міць районів національних меншостей, при чому

в переважній більшості німецьких, єврейських та грецьких районів закінчено суцільну колективізацію.

Ці успіхи й досягнення колективізації перетворили колгоспи на основних продуцентів сільсько-господарського виробництва. Питомо вага колгоспів у хлібозаготівлюванні поточного року дорівнює 72%, у бурякозівні — 72% і що до бавовнику — 81,5%. Поруч цього колгоспи вже мають успіхи і в розвитку соціалістичного тваринництва; на 20 жовтня ц. р. організовано 2,464 молочно-сільських ферм на 166,800 коров (111,2% річного плану), 3,675 свинарських ферм із поголів'ям свиней понад 242 тис. Завдяки заходам пролетарської держави, що подвоїла кількість Машино-Тракторних Станцій, постачила сільському

господарству величезну кількість сільсько-господарських машин (тракторів, комбайнів, мотопомп, бурякокопалок, збралотарок для бавовни, тощо), побудували для цього харківські тракторний велетень та реконструювали заповідський завод "Комунар" на завод комбайнів і херсонський завод на виробництво бавовницьких машин; завдяки заходам радянської влади до дальшого збільшення капіталів вкладань у сільське господарство, — кількісне зростання колгоспів супроводять, особливо останнього року, чималі якісні успіхи. В багатьох районах колгоспи перейшли вже на відрядну систему праці і, запроваджуючи соціалістичного змагання, виховали десятки й сотні тисяч ударників-колгоспників та колгоспників-соціалістичних ентузіастів.

ліцаїв і заарештували 7 селян, озброєних вилами й пащами, звільнили заарештованих. Вночі згоріло господарство солтиса.

В селі Каменчик, Радзівільського повіту, як повідомляє "Глас Хлопські", громадські збори зменшили наполовину бюджет і відкинули всі видатки на "Стшельца", "Льопп" (повітряну флоту) тощо. Коли до села прийшов ексекютор і забрав у бідного селянина корову, то позбавили селянина з цього села і корови не дали. Після цього скликали мітинг і вибрали селянський комітет.

На зборах повітового союзу в Картузах відкинуто пропозицію старости ухвалити внесок 10 тисяч злотих для "Стшельца". ("Газета Варшавська")

Такими фактами переповнені шпальти польських газет.

Ненадійна й армія. Касарний мури не в силі ізолювати жовніра від боротьби, що точиться в країні, тим більше, що касарний режим відбиває собою загальний режим фашистської Польщі. Про становище в армії дуже яскраво говорять факти систематичних самогубств. В одному лише перемиському полку зареєстровано 8 випадків самогубства. Арешти у військових частинах, розташованих в Шлезьку показують, що "комуністичні осередки" в армії дуже непокоїть начальство.

Ситуація в Польщі ускладнюється ще тим, що 40 процент людності Польщі — це нацистський гнеть на половині території Польщі посилюється ще боротьбою за національне визволення. Великим революціонізуючим чинником є самий факт існування поруч фашистською Польщею Української та Білоруської радянських республік, які своєю практикою доводять, що лише пролетарська революція може дати трудящим і соціально, і національне визволення.

"Здоровий розум" диктує гасити те, що горить, але логіка розвитку буржуазного суспільства в добу, коли воно наближається до свого загибання, очевидно не є в гармонії зі здоровим розумом. Земля горить під ногами польської буржуазії, а фашистський уряд, виконавець волі польського і непольського капіталу, досилає горючого, запроваджуючи но-

ві податки, проводячи масові заарештування, особливо на кресах, посилюючи діяльність польових судів. І вже абсолютного нічого спільного з гасінням не має подорож, марша-ла Пилсудського до Румунії, де обмірковували справи, що зовсім не стосуються господарської кризи.

Або вірніше: польський капіталізм шукає виходу з кризи на тому шляху, який є для нього природний: на шляху імперіалістичних авантур та війовничих плянів світового фашизму проти країни Рад.

В. Нечай.

Буйний розквіт колективізації на полях УСРР

Під випробованим проводом ленінської комуністичної партії, в жорсткій боротьбі проти куркульства та його агентурних — правих і "лівих" олігархів, — УСРР здобула вирішальні перемоги в соціалістичній реконструкції сільського господарства, в основному завершивши суцільну колективізацію та успішно ліквідувавши на цій базі куркульство як класу. На 1 листопада 1931 року в УСРР колективами охоплено 70% селянських господарств; 73% орної землі; 197 районів цілком колективізовано і навіть на Поліссі, що досі відстає, досягнуто понад 40% колективізації бідняцько-середняцьких господарств; на ґрунті правильного здійснення ленінської національної політики, чимало піднесено господарську міць районів національних меншостей, при чому

в переважній більшості німецьких, єврейських та грецьких районів закінчено суцільну колективізацію.

Ці успіхи й досягнення колективізації перетворили колгоспи на основних продуцентів сільсько-господарського виробництва. Питомо вага колгоспів у хлібозаготівлюванні поточного року дорівнює 72%, у бурякозівні — 72% і що до бавовнику — 81,5%. Поруч цього колгоспи вже мають успіхи і в розвитку соціалістичного тваринництва; на 20 жовтня ц. р. організовано 2,464 молочно-сільських ферм на 166,800 коров (111,2% річного плану), 3,675 свинарських ферм із поголів'ям свиней понад 242 тис. Завдяки заходам пролетарської держави, що подвоїла кількість Машино-Тракторних Станцій, постачила сільському

господарству величезну кількість сільсько-господарських машин (тракторів, комбайнів, мотопомп, бурякокопалок, збралотарок для бавовни, тощо), побудували для цього харківські тракторний велетень та реконструювали заповідський завод "Комунар" на завод комбайнів і херсонський завод на виробництво бавовницьких машин; завдяки заходам радянської влади до дальшого збільшення капіталів вкладань у сільське господарство, — кількісне зростання колгоспів супроводять, особливо останнього року, чималі якісні успіхи. В багатьох районах колгоспи перейшли вже на відрядну систему праці і, запроваджуючи соціалістичного змагання, виховали десятки й сотні тисяч ударників-колгоспників та колгоспників-соціалістичних ентузіастів.

ліцаїв і заарештували 7 селян, озброєних вилами й пащами, звільнили заарештованих. Вночі згоріло господарство солтиса.

В селі Каменчик, Радзівільського повіту, як повідомляє "Глас Хлопські", громадські збори зменшили наполовину бюджет і відкинули всі видатки на "Стшельца", "Льопп" (повітряну флоту) тощо. Коли до села прийшов ексекютор і забрав у бідного селянина корову, то позбавили селянина з цього села і корови не дали. Після цього скликали мітинг і вибрали селянський комітет.

На зборах повітового союзу в Картузах відкинуто пропозицію старости ухвалити внесок 10 тисяч злотих для "Стшельца". ("Газета Варшавська")

Такими фактами переповнені шпальти польських газет.

Ненадійна й армія. Касарний мури не в силі ізолювати жовніра від боротьби, що точиться в країні, тим більше, що касарний режим відбиває собою загальний режим фашистської Польщі. Про становище в армії дуже яскраво говорять факти систематичних самогубств. В одному лише перемиському полку зареєстровано 8 випадків самогубства. Арешти у військових частинах, розташованих в Шлезьку показують, що "комуністичні осередки" в армії дуже непокоїть начальство.

Ситуація в Польщі ускладнюється ще тим, що 40 процент людності Польщі — це нацистський гнеть на половині території Польщі посилюється ще боротьбою за національне визволення. Великим революціонізуючим чинником є самий факт існування поруч фашистською Польщею Української та Білоруської радянських республік, які своєю практикою доводять, що лише пролетарська революція може дати трудящим і соціально, і національне визволення.

"Здоровий розум" диктує гасити те, що горить, але логіка розвитку буржуазного суспільства в добу, коли воно наближається до свого загибання, очевидно не є в гармонії зі здоровим розумом. Земля горить під ногами польської буржуазії, а фашистський уряд, виконавець волі польського і непольського капіталу, досилає горючого, запроваджуючи но-

ві податки, проводячи масові заарештування, особливо на кресах, посилюючи діяльність польових судів. І вже абсолютного нічого спільного з гасінням не має подорож, марша-ла Пилсудського до Румунії, де обмірковували справи, що зовсім не стосуються господарської кризи.

Або вірніше: польський капіталізм шукає виходу з кризи на тому шляху, який є для нього природний: на шляху імперіалістичних авантур та війовничих плянів світового фашизму проти країни Рад.

В. Нечай.

КОМУ СЛУЖАТЬ УКР. ФАШИСТСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ В КАНАДІ

Оті розгалуження й діянки праці СУС найкраще говорять про активність його. Найбільші коріння заступив він в місцевостях західної Канади, охопив тепер важливі індустріальні осередки на сході, головню ж у провінції Онтеріо. На заході Канади має СУС опіра підтримку фермерами-куркулями, подекуди й середняками. Зрештою, в його рядах гуртуються українська інтелігенція з Західної України й білогордійщини, а так само й інтелігенція канадського виховання.

Програма СУС є рівнозначною з програмою УСР. Ріжниця лише в тому, що ватажки СУС ввели на ту саму програму витягнуті в свої тенета ширші маси українських трудящих, тоді як УСР віддала себе на вербування самих буйних УСР та вояків УГА.

"Відносно України Союз Українців Самостійників уважає за свою ціль активно помагати у змаганні українського народу до збудування Самостійної й Соборної Української Держави". — Так гомосить програма СУС від ч. 2

Правда, СУС вже висяє до оту "самоствійність" бдище за УСР. СУС заявляє, що головними принципами тієї самоствійності є:

- "а. Самоствійність одиниці, організації й народу.
- б. Самоствійність думки й діла.
- в. Самоствійність в справах політичних, економічних і реалітичних".

Ось така принада усього "самоствійного", на яку залагають гатажки СУС у свій табір чимало українських робітників і бідняцьких фермерів Канади. Звичайно, ця шукма "самоствійності" у всьому найбільш промовляє до всіх політичних нерозберох, що бажали б свої загумники "самоствійнити". Саме й тому треба пояснити, що СУС має свою опору найсильнішу на фермерських дієтриктах.

Свою програму роботу проводить СУС внутрі своїх відділів і масових організацій, включаючи й ново-православні церкви, а так само пропагує ту "самоствійність" назовні. В стату-

ті СУС в точці 3; про "завдання відділу СУС так і говориться: "1. Гуртувати місцевих Українців Самостійників для успішного переведення в життя ідеології й програми Союзу Українців Самостійників.

4. Поширювати й обговорювати ідеологію й програму Союзу Українців Самостійників між місцевим українським населенням.

5. Інформувати про українську визвольну справу й пропагувати серед Англії при помочи дописів, статей, листів до місцевої англійської преси, викладів і рефератів в англійських товариствах, клубах, церквах, як також розмов з впливовими одиницями серед англійського народу".

Ще ріжниця вивисно СУС, в якій спосіб належить інформувати "українську визвольну справу поміж англійцями" в точці свого статуту "Принадежність". Там вивиснюється, що праця своєю СУС проводить через:

"б) вивиснення серед других народів прихильної публічної опінії до повстання Української Самостійної Держави через планування пропаганди й інформаційну праця серед них".

Цю "діянову пропаганду й інформаційну праця" проводить СУС двома шляхами. Поперше, своїми найчорнішими й найпрудішими брехнями й натравлюваннями проти Радянського Союзу, а проти Радянської України зокрема, в пресі й живому слові, СУС намагається перетягнути публічну опінію на свій бік, щоб тим легше було протиставити ті "головні принципи самоствійності" СУС щодо "Самостійної й Соборної Української Державності". А що самою публічною опінією не всілі знити визвольного революційного руху поміж українськими трудящими Канади, СУС провадить ще "інформаційну праця". Ця "інформаційна праця" потрібна панівній класі і її владі у задоволяюню революційного руху трудящих мас і СУС виконує цю роботу чи не найрештніше за усею свою програму праця за статуту.

Прем'єр Алберт Бравелл, вітаючи "14 з'їзд Інститутів ім. Петра Могли і М. Грушевського, Союзу Українців Самостійників та Союзу Народних Домів в Едмонтоні", що відбувається від 26—28 грудня 1930 р., заявив:

"діяльність вашого з'їзду влючає в собі всі діянки суцільного життя, не лише народні, але і державні".

Обговорюючи, арештов, усею праця, що її проробив СУС, той самий прем'єр признає СУС-ам:

"ви не потребуєте забирати другого місця перед ніким тут в Алберті". ("УТ" з 25 лютого 1931 р.)

Так воно й є. /СУС більше виконує роботу державну, чим народню. У травні проти СРСР, у громленні революційного руху трудящих Канади, у шитенні революційних робітничо-фермерських організацій, зокрема ж українських, в державній акції проти Товариства Безробітних, Воркере Юніті Ліг, Фармерз Юніті Ліг і Комуністичної Партії Канади — СУС випередив найчорніші сили реакції панівної класи, віддав себе вселю найважливішим класовим ворогам трудящих мас в Канаді.

У воєній потогівлі проти СРСР, СУС теж не стоїть збоку й не обмежується лише на самій протирадянській пропаганді та накликуванні імперіалістів світу до збройної інтервенції проти СРСР, щоби на аграрних Радянської України збудувати "Самостійну, Соборну Українську Державу". Від 1930 року СУС організує Товариство Українських Орлів і Орлиць з української молоді й дітвори. Ці "орли й орлиці" при своїй вступі в товариство зістають зарпязжені, що

"будуть з усіх сил старатися сповнити свій обов'язок супроти Бога і народу".

Вони приязгають ще

"бути готовими до праці і пожертвування для свого краю й народу".

Усея програма того товариства Українських Орлів і Орлиць, що її склав провідник СУС, Василь Свистун, це наскрізь військовий уклад, живцем виятий з уладу польських Орлят, що виврели на полі змагальних боїв в 1918 й 1919 роках на Західній Україні.

У 24 точці, в "програмі роботи для орлів і орлиць" на самому чоловічому місці в першому реченні говориться відкрито, що

"орли повинні працювати над слідуючими предметами: 1. Гімнатици військової справи. (Військової справи тільки для орлів.) 2. Студії канадської й української політики і т. д.

"Орли й орлята" мають свій однострій і відзнаки. Вони розподіляються на сотні й гнізда. До орлів приймається хлопців і дівчат від 12 років вгору, до орляток надлежає дівчата від 8 до 11 років, а після того переходять орлята до орлів та орляток. Товариством Українських Орлів і Орляток управляє Верховна Рада.

(Далі буде.)

БУДІВНИЦТВО НОВОГО ЗАВОДУ-ВЕЛЕТНЯ НА УКРАЇНІ.

У місті Краматорському почали будувати величезний машино-будівельний завод. Цей завод випускатиме щороку шість комплектів обладнання для доменних та тридцять комплектів для мартенівських печей. Завод даватиме 150 тисяч тон різного обладнання.

КАВА НА ОПАЛ МАШИН.

В Бразилії нагромадилася велика запаси кави. Наслідком кризи не можна їх продати. Бразилійські капіталісти, бажаючи зменшити запаси кави та підняти ціну на світовому ринку, розпочали топтити тисячі мішків кави в морі. Тепер закинули цей спосіб. Тепер при допомозі преси роблять із кави цеглини, якими опалюють паровози та інші парові машини.

В той час мільйони безробітних і працюючих за голодомі платні робітників гине з голоду...

ЗА ВБИВСТВО ДІДИЧА.

Наглий суд у Щучині засудив на кару смерті через повішення Станіслава Новіка, формана в Андрушіві, який убив власника фільварку. Вирок виконано.